VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 131v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

Anime enim esurienti cetera amara dulcia
ee videntur. Que prius tangere nolebat
aia mea / nunc p̃ angustia abi mei sit. Qis
det ut veniat petitio mea / q̃ expectet ut
tribuat m̃ ds. / qui cepit ipe me conterat
soluat manu sua / succidat me. / hec m̃ sit
consolatio. ut affligens me dolore nõ par
cat. nec contradicã sermonib̃ sc̃i. Que est
enim fortitudo mea ut sustinea. aut quis
finis mis ut patienter agã. Nec fortitudo la
pidũ fortitudo mea / nec caro mea enea e.
Ecce nõ est auxiliũ m̃ i me / q̃ necessarij
quoq̃ mei recesserũt a me. Qui tollit ab a
mico suo miam timore dñi derelinq̃t fres
mei p̃terierunt me sicut torrens qui rapũ
transit i convallib̃. Qui timent pruina /
urruet sup eos nix. Tempore quo fuerint
dissipati peribunt / ut ifaluerit sol soluẽt
de loco suo. Inuolute sunt semite gressuũ
eorũ ambulabũt in vacuũ / pibũt. Conside
rate semitas theman itinera saba / ex
spectate paulisp. Confusi sunt quia spe
rauĩ venerunt quoq̃ usq̃ ad me / pudore
cooperti sunt. Nunc venistis / m̃ videntes
plagã meam timetis. Numq̃ dixi affer
m̃ / de sbstantia vra donate m̃ vel libãte
me de manu hostis / de manu rob̃
tor eruite me. Docete me / ego ta
cebo / siquid forte ignorauĩ instruite me
Quare detraxistis sermonibus veritatis.
cũ eis vobis nullus sit qui possit arguere
me. Ad increpandũ tamẽ eloquia cõcin
natis / inuentũ vba p̃feris. Sup pupillũ
irruitis / sbuertere minimi amicũ vrũ
veritũ q̃ cepistis explere. p̃rebere amẽ
/ videte an mentiar. Rndete ob seruo abq
contentione / loquentes id q̃ iustũ e. iudica
re. / nõ veniens i lingua mea iquitatẽ
nec i fauib̃ meis stultitia p̃sonabit. Mili
tia est enim vita hõis sup tra / sicut dies
mercenarij dies eius. Sicut desiderat ser
uus umbrã / sicut mercenarius p̃stolat
finem opis sui. sic / ego habui menses
vacuos / noctes laboriosas enumerauĩ
m̃. Si dormiero dicam. quando cõsurgã
/ rursus expectabo vesperam / replebor
doloribus usq̃ ad tenebras. Induta e caro
mea putredine / sordibus puluis. Cutis
mea arruit / contracta e. Dies mei veloci
ores transierunt quam a texente tela suc
cidatur / cõsumpti sunt absq̃ ulla spe.
Memento quia venti e vita mea / non
revertetur oculus mis ut videat bona. nec
aspiciet me visus hominis. Oculi tui i
me / non sbsistã. Sicut cõsumitur nubes
/ pertransit. sic qui descendit ad inferos
non ascendet. nec reuertetur ultr i domũ
suã. neq̃ cognoscet eum amplius locus eius
Quapter / ego non parcã ori meo loq̃r
i tribulatione spis mei. confabulabor cũ
amaritudine aiẽ mee. Numquid mare sũ
ego aut cetus. quia circumdedisti me car
cere. Si dixero consolabitur me lectul̃
meus / relevabor loquens mecũ i stratu
meo. terrebis me p somnia / p visiones
horrore concutis. Quam obrẽ elegit
suspendiũ anima mea / morte ossa mea.
Desperaui. nequaquam vltra iam viuam
parce m̃. nichil sunt dies mei. Quid e
homo. qua magnificas eũ / aut ponis
erga eum cor tuum. Visitas eum diluculo.
/ subito probas illum. Usq̃ quo ñ par
cis m̃ / nec dimittis me ut glutiã salliũ
meã. Peccauĩ. quid faciam t̃ o custos
hominũ. Quare posuisti me contrariũ
t̃ / factus sum m̃ metipi grauis. Cur
non tollis peccatũ meum / q̃ quare nõ au
fers iquitatẽ meã. Ecce nũc i puluẽ dor
miã / si mane me quesieris nõ sbsistam.

Bildes Baldaswites dixit.

Sp quo loquens talia / spe multiplex VIII.
sermonis ors tui. Numq̃ ds suplã
tat iudiciũ / ompe sbuert q̃ iustum e. Etiã
si filii tui peccauĩt ei / dimisit eos i ma
nu iquitatis sue. tu tamen si diluculo cõsur
rexeris ad dm / omnipotentẽ suus depcar